

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XXXVII. Vtra Libertas requiritur ad constituendum liberum arbitrium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

QUÆSTIO XXXVII.

Vtira Libertas requiritur ad liberum arbitrium constituerendum?

LUTHERANI, apud Mart. Bucerum lib. de concordia doctr. requirunt solam à Coactione libertatem, segantillam à Necessitate. Sicque voluntate intelligi istud, Hominem esse liberi arbitrii.

CALVINVS Inst. 2. cap. 2. §. 6. idem assertum & affingit Lombardo 2. dist. 25. eandem sententiam; quod à coactione soluti sumus.

AT idem Cal. ib. c. 3. §. 5. sibi contradicit; Lombardus, ait, cù necessitatem à Coactione distinguere nesciret, pernitioso errori materiam dedit. Alphonfus à Castro dicit idem cùm Caluino; sed explicat se; Coactionem esse quamlibet determinationem ad unum aliquid.

SVADENT istis ex S. Aug. Bern. & S. Thoma.

1. Aug. in Enchir. c. 105. Beatit esse sicut volumus, & esse miseri non solum nolimus, sed nequaquam prospicere possumus. Beatitatem libere volamus, & tamen aliter non possumus. Ergo libertas à Coactione sufficit ad arbitrium liberum.

2. Aug. Deus liberè vult iustitiam, & eam tamen necessariò vult. At hæc est libertas à coactione; eademque est homini.

3. lib. 5. Ciu. c. 10. Si Necesitas est, qua necessitas est, ut ita sit, aut si aliquid: nescio cur eam timemus ne nobis libertatem auferat voluntatis. Neque enim & vitam Dei, & Præscentiam Dei sub necessitate ponimus, si dicamus, necesse esse Deum semper vivere, & cuncta præscire.

4. S. Bern. serm. 81. in Cant. Nescio quo modo ipsa sibi voluntas peccato in deterius mutata, necessitatem faciat; ut necessitas, cum voluntaria sit, excusare non valeat voluntatem: nec voluntas, cum sit illecta, excludere necessitatem. Intrà. Animalia liberà necessitate & ancillà, tenetur; Et ancilla libera propter & necessitatem; & voluntatem;

& quæ rea, quo libera, & quæ ancilla, quo rea; & per hoc eo ancilla, quo libera.

5. S. Tho. q. 10. art. 2. ad 5. ait solam coactionem repugnare naturali libertati voluntatis. Et q. 83. art. 2. ad 3. ait, per peccatum perisse libertatem gratia, non natura, quæ est à coactione.

AVT OR. Libertas à Necessitate omnino requiritur ad liberum arbitrium; & non sufficit libertas à coactione.

1. Quia Eccl. 15. Deus dereliquit hominem in manu cōsilijs sui: adiecit mandata: si volueris eas eruare, conseruabunt te. Apposuit tibi ignem & aquam. &c. quod placuerit ei, dabitur illi: Ecce libertatem contradictionis Volendi & non volendi: Item Contrarieratis, in eligendo & respondendo..

2. Sic definierunt Concilia: ut Arauficanum can. 25. Trident. sess. 6. c.

3. Et decretum Pii V. Quod voluntariè fit, etiam si necessariò fiat, liber è tamen fit. &c. Sola violentia repugnat libertati hominis naturali.

3. Ita & S. Patres, cum Theologis ex Magistro Lombardo.

4. Ratio. Si ad lib. arb. sat foret libertas à coactione, sequerentur absurdita ista.

1. Etiam pecoribus esse lib. arbitram sponte feruntur ad pabulum.

2. Etiam pueris, furiosis, &c. vsu arbitrii priuatis esset liberum arb. quia sponte agunt, ait Arist. 3. Eth. c. 2. 3. Deus ex libero arb. genuisse Filium; quia non coactus genuit.

4. Nulla foret controversia; quia nec philosophi, nec Manichæi, nec ulli negarunt homines esse liberos à coactione. Demum est Consultatio; ergo & libera Electio.

Dico

DICO AD I. In appetenda beatitudine voluntas nostra in hac vita est libera, quoad Exercitum; quia potest eam appetere, & cessare ab appetendo; at libera non est, quoad Specificationem; quia non potest velle misericordiam. Neque Beatis tollitur in cœlis libertas per necessitatem non peccandi, quin confirmatur.

AD II. Ut beati habent necessitatem, quoad specificationem; quia non possunt velle misericordiam; nec ideo tamen priuantur libero arb. Ita Deus vult iustitiam ex necessitate, quoad specificationem; quia non potest velle iniquitatem; nec ideo tamen non est liberi arb.

AD III. Aug. ibid. distinguit necessitatem in Vnam quæ facit, ut res non sit in potestate; qualis est necessitas moriendi: Inque Altam, quæ facit rem non esse in potestate: Priorem ait pugna: e cum lib. arb. at Posteriorē non. Et huius posterioris dat exempla de vita Dei, præscientia Dei, potentia Dei, deque lib. arb. humano. Necesse ait, non facit ut opera lib. arbitrii non sint libera; sed cogit ut sint libera. Nō enim cadit illa necessitas super Opera, si datur modum. Non enim necesse est absolute, ut homo hoc velit, aut illud: sed est in eius potestate velle hoc aut illud, aut nō velle; tamen proposito quod velit, necesse est eum liberè velle.

AD IV. Loquitur de necessitate Conditionata, quæ non repugnat libertati, ut Ab soluta. Sic arbor mala, dum est mala, non potest bonos fructus facere: ita & voluntas, dum vult male, necesse est ut faciat malum, sed libet.

AD V. S. Thomas loquitur de voluntate simplice; non ut est principium electionis. Itemque de coactione ut est determinatio ad unum, sive necessitas.

QVÆSTIO XXXVIII.

An Deus sit liberi arbitrii?

LUTHERVS in assert. art. 36. adprobat sententiam Wicelli, dicentis, Deum non posse faci, quæ facit; Omniaque ex necessitate absolute eum. BECKERVS lib. de Concordia, &c. tradit, Deum a se fieri, quicquid agit, nec posse alter facere.

CALVINVS Inst. I. C. 16. §. 4. Sane omnipotiam sibi vendicat; ac deferri à nobis vult Deus; ut qualem Sophiste, Papistæ, singulis, atiosam, & peregrinopatim; sed operosam. Intra: Ideo censetur Unipotens, non quod posset quidem facere, cessa autem quia. &c. Carpit nos docentes, Deum multa posse facere, quæ non facit; & postea multa non facere, quæ facit; ideoque propter liberum esse.

SVA DENT istis. 1. Arbitrii libertas non est, ut possit quis velle & non velle; hoc est illud: at istud repugnat Immutabilitati Dei.

2. Voluntas Dei & Sapientiae conformes; sed hæc non potest non iudicare id esse melius fieri, quod re ipsa fieri melius est: ergo non voluntas non potest non idem eligere.

3. Velle Dei est necessarium; quia idem quod esse Dei, ergo non est liberum.

4. Deus ab æterno voluit omnia que facit, facit, facturus est; ergo iam determinatus est ad unum, ne calius velle potest.

5. Inde terminatio imperfectionem significat: non ergo locum habet in Deo.

6. Si Deus posset facere, quod non facit, haberet potentiam passiuam & otiosam; quod absurdum.

AVTOR. I. Deus est liberi arbitrii undeque; fecitque hominem ad imaginem & similitudinem suam.

I. Sic Scriptura in meo Antichristo
P. 4. q. 21.
2. Hoc

